

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

EUROSISTĒMA

EUROSISTĒMAS SPECIĀLISTU MAKROEKONOMISKĀS IESPĒJU APLĒSES EURO ZONAI

Pamatojoties uz informāciju, kas pieejama līdz 2011. gada 25. novembrim, Eurosistēmas speciālisti sagatavojuši euro zonas makroekonomisko norišu iespēju aplēses¹. 2011. gada 2. pusgadā euro zonas ekonomiskā aktivitāte kļuva vājāka. Tas atspoguļoja globālā pieprasījuma samazināšanos un uzņēmēju un patērētāju konfidences būtisku pasliktināšanos pēdējos mēnešos pieaugošas nenoteiktības apstākļos, ko noteica pastiprināta spriedze finanšu tirgos, ievērojami sarūkot kapitāla vērtspapīru cenām un augot to euro zonas valstu skaitam, kurās ievērojami pasliktinās finansēšanas nosacījumi. Pieņemot, ka finanšu krīze turpmāk nepastiprināsies, paredzams, ka reālā IKP pieaugums 2012. gadā atjaunosies un 2013. gadā kļūs vēl nedaudz straujāks. Tomēr gaidāms, ka atveseļošanas palēninās daudzos sektoros notiekošā bilanču pārstrukturēšana un nelabvēlīgi finansēšanas nosacījumi, kas iespēju aplēšu periodā saglabājas daudzās euro zonas daļās. Vienlaikus gaidāms, ka atveseļošanas veicinās pasaules pieprasījuma nostiprināšanās un enerģijas un pārtikas cenu inflācijas sarukums, kas vairo reālos ienākumus, kā arī ļoti zemo īstermiņa procentu likmju un finanšu sistēmas darbības atjaunošanas pasākumu labvēlīgā ietekme uz iekšzemes pieprasījumu. Paredzams, ka reālā IKP gada vidējais pieaugums 2011. gadā būs 1.5–1.7%, 2012. gadā – –0.4–1.0% un 2013. gadā – 0.3–2.3%. Tiek prognozēts, ka tuvākajā nākotnē SPCI inflācija euro zonā joprojām būs augsta, bet pēc tam ievērojami saruks. Gaidāms, ka kopējās SPCI inflācijas vidējais līmenis 2011. gadā būs 2.6–2.8%, 2012. gadā – 1.5–2.5% un 2013. gadā – 0.8–2.2%. Šāda tendence lielākoties atspoguļo lejupvērsto bāzes efektu ietekmi uz enerģijas un pārtikas cenām 2012. gadā, kā arī pieņēmumus par nemainīgām vai sarūkošām preču cenām. Paredzams, ka SPCI inflācija (izņemot pārtikas un enerģijas cenas) iespēju aplēšu periodā palielināsies tikai nedaudz, atspoguļojot samērā vāju iekšzemes pieprasījumu un ierobežotas darbaspēka izmaksas.

1. Ielikums

TEHNISKIE PIEŅĒMUMI PAR PROCENTU LIKMĒM, VALŪTU KURSIEM, PREČU CENĀM UN FISKĀLO POLITIKU

Tehniskie pieņēmumi par procentu likmēm un preču cenām balstīti uz tirgus gaidām atbilstoši stāvoklim 2011. gada 17. novembrī.¹ Pieņēmums par īstermiņa procentu likmēm ir tīri tehnisks. Īstermiņa procentu likmes nosaka pēc 3 mēnešu EURIBOR, tirgus gaidas iegūstot, pamatojoties uz biržā tirgto nākotnes līgumu procentu likmēm. Saskaņā ar attiecīgo metodiku šo īstermiņa procentu likmju vidējais rādītājs 2011. gadā būs 1.4%, 2012. gadā – 1.2% un 2013. gadā – 1.4%. Tirgus gaidas attiecībā uz euro zonas valstu valdības 10 gadu obligāciju nominālajām peļņas likmēm rāda, ka 2011. gadā vidējais līmenis būs 4.4%, 2012. gadā – 5.3% un 2013. gadā – 5.6%. Atspoguļojot nākotnes darījumu tirgus procentu likmju tendences un tirgus procentu likmju pārmaiņu pakāpenisku ietekmi uz aizdevumu procentu likmēm, gaidāms, ka gan īstermiņa, gan ilgtermiņa banku aizdevumu procentu likmes visā iespēju aplēšu periodā pakāpeniski palielināsies. Paredzams, ka kredītu piedāvājuma nosacījumi euro zonā kopumā negatīvi ietekmēs aktivitāti. Attiecībā uz preču cenām, pamatojoties uz tendenci biržā tirgto nākotnes līgumu tirgū divu nedēļu periodā, kas beidzās pēdējā datu aktualizēšanas dienā, pieņemts, ka *Brent* jēlnaftas vidējās cenas 2011. gadā būs 111.5 ASV dolāri par barelu, 2012. gadā – 109.4 ASV dolāri par barelu un

¹ Eurosistēmas speciālistu makroekonomiskās iespēju aplēses kopīgi izstrādā ECB un euro zonas valstu NCB eksperti. Šīs iespēju aplēses divas reizes gadā izmanto par pamatu Padomes vērtējumam par tautsaimniecības attīstību un cenu stabilitātes riskiem. Sīkāka informācija par izmantotajām procedūrām un metodēm sniegta dokumentā *A guide to Eurosystem staff macroeconomic projection exercises* ("Eurosistēmas speciālistu makroekonomisko iespēju aplēšu sagatavošanas rokasgrāmata"; ECB, 2001. gada jūnijs), kas pieejams ECB interneta vietnē. Lai atspoguļotu ar iespēju aplēsēm saistīto nenoteiktību, katrā mainīgā lieluma atainošanai izmanto diapazonus. Tos veido, izmantojot atšķirības starp faktisko iznākumu un vairāku iepriekšējo gadu laikā sagatavotajām iespēju aplēsēm. Diapazons ir divreiz lielāks par šo atšķirību vidējo absolūto vērtību. Izmantotā metode, t.sk. korekcijas, kas veiktas, lai atspoguļotu izņēmuma gadījumus, izskaidrota dokumentā *New procedure for constructing Eurosystem and ECB staff projection ranges* ("Jauna Eurosistēmas un ECB speciālistu iespēju aplēšu diapazonu noteikšanas procedūra"; ECB, 2009. gada decembris), kas arī pieejams ECB interneta vietnē.

2013. gadā – 104.0 ASV dolāri par barelu. Tiek pieņemts, ka neenerģijas preču cenas ASV dolāros 2011. gadā palielināsies par 17.8%, 2012. gadā samazināsies par 7.3% un 2013. gadā pieaugs par 4.3%.

Pieņēmumi par divpusējiem valūtas kursiem iespēju aplēšu periodā nemainās salīdzinājumā ar vidējiem rādītājiem, kas dominēja divu nedēļu periodā, kas beidzās pēdējā datu aktualizēšanas dienā. Tas nozīmē, ka ASV dolāra kurss attiecībā pret euro 2011. gadā būs 1.40 un 2012. un 2013. gadā – 1.36. Pieņemts, ka euro vidējais efektīvais kurss 2011. gadā saglabāsies nemainīgs, bet 2012. gadā samazināsies par 0.9%.

Pieņēmumi par fiskālo politiku pamatoti uz atsevišķu euro zonas valstu budžeta plāniem, kas bija pieejami 2011. gada 25. novembrī. Tie ietver visus politikas pasākumus, kurus jau apstiprinājuši valstu parlamentāri vai kurus valdības jau sīki izstrādājušas un kurus, domājams, apstiprinās likumdošanas procesā.

1 Naftas un pārtikas cenu pieņēmumi balstīti uz biržā tirgoto nākotnes līgumu cenām līdz aplēšu perioda beigām. Tiek pieņemts, ka pārējo preču cenas līdz 2012. gada 4. ceturksnim atbildīs biržā tirgoto nākotnes līgumu cenām un pēc tam attīstīsies atbilstoši pasaules ekonomiskajai aktivitātei.

STARPTAUTISKĀ VIDE

2011. gadā globālās izaugsmes temps palēninājās. 2. pusgadā pozitīvo ietekmi, kas radās, mazinoties piegādes ķēdes pārrāvumiem pēc dabas katastrofas Japānā, kavēja spriedzes atjaunošanās pasaules finanšu tirgos, ko lielākoties noteica valsts parāda krīzes pastiprināšanās euro zonā un augošās bažas par citu lielāko attīstīto valstu tautsaimniecības fiskālo stabilitāti. Tas mazināja patērētāju un uzņēmēju konfidenci visā pasaulē. Nākotnes perspektīvā gaidāma pakāpeniska atveseļošanās, lai gan šķēršļi, piemēram, pastāvīga nepieciešamība uzlabot bilances, kā arī mājokļu un darba tirgus aktivitātes mazināšanās dažu lielāko attīstīto valstu tautsaimniecībā, nozīmē, ka ilgāku laiku gaidāms lēns pieaugums, īpaši attīstītajās valstīs, ierobežojot globālās atveseļošanās tempu. Attīstības valstīs turpinās samērā spēcīga izaugsme, tomēr gaidāms, ka tās temps palēnināsies, un to nosaka iepriekš īstenotie pasākumi, kas vērsti uz finanšu nesabalansētības un cenu spiediena mazināšanu, kā arī gaidāmais vājais ārējais pieprasījums un pasaules finanšu svārstību radītie negatīvie blakusefekti. Paredzams, ka pasaules reālā IKP pieaugums ārpus euro zonas esošajās valstīs, kas 2010. gadā sasniedza 5.7%, 2011. gadā samazināsies līdz 4.1% un 2012. gadā – līdz 3.9%, bet 2013. gadā palielināsies līdz 4.5%. Tiek lēsts, ka euro zonas ārējais pieprasījuma pieaugums saruks no 11.8% 2010. gadā līdz 6.4% 2011. gadā un līdz 4.8% 2012. gadā, bet 2013. gadā tas palielināsies līdz 6.9%.

REĀLĀ IKP PIEAUGUMA IESPĒJU APLĒSES

Euro zonas reālā IKP pieaugums 2011. gada 3. ceturksnī bija mērens, salīdzinājumā ar iepriekšējo ceturksni palielinoties par 0.2% (tāpat kā 2. ceturksnī). Lai gan vairāki īslaicīgi faktori – gan globāli, gan iekšēji – negatīvi ietekmēja aktivitāti 2011. gada 2. ceturksnī, vājais ekonomiskās izaugsmes pamattempis euro zonā dažos pēdējos mēnešos arvien vairāk atspoguļoja valsts parāda krīzes ietekmi euro zonā un ar to saistīto stingrāko fiskālo nostāju dažās euro zonas valstīs. Vērtējot iekšējos faktorus, negatīvā ietekme, kas radās augošās nenoteiktības apstākļos saistībā ar pastiprinātu spriedzi euro zonas finanšu tirgos, izraisīja uzņēmēju un patērētāju konfidences būtisku samazināšanos, kapitāla vērtspapīru cenu strauju kritumu visā euro zonā un finansēšanas nosacījumu pasliktināšanos majsaimniecībām un nefinanšu sabiedrībām vairākās valstīs. Tā kā 2011. gadā samazinājās arī ārējais pieprasījums, nav gaidāms, ka ārējie faktori drīzumā kompensēs šo iekšējo faktoru negatīvo ietekmi. Nākotnes perspektīvā, pieņemot, ka finanšu krīze nepieņemsies spēkā, tiek prognozēts, ka 2012. gadā reālā IKP izaugsme paātrināsies un 2013. gadā kļūs vēl nedaudz straujāka. Tomēr gaidāms, ka iespēju aplēšu periodā atveseļošanās palēninās daudzos sektoros notiekošā bilanču pārstrukturēšana un nelabvēlīgie finansēšanas nosacījumi, kas saglabāsies daudzās euro zonas daļās. Vienlaikus paredzams, ka atveseļošanās veicinās pasaules pieprasījuma nostiprināšanos un enerģijas un pārtikas cenu inflācijas sarukums, kas palielinās reālos ienākumus, kā arī ļoti zemās īstermiņa procentu likmes un finanšu sistēmas darbības atjaunošanas pasākumu labvēlīgā ietekme uz iekšzemes pieprasījumu. Kopumā gaidāms, ka tautsaimniecības

atvēršanās temps būs lēns. Gada izteiksmē euro zonas reālais IKP 2011. gadā pieaugs par 1.5–1.7%, 2012. gadā – par –0.4–1.0% un 2013. gadā – par 0.3–2.3%.

Analizējot detalizētāk, paredzams, ka euro zonas privātā patēriņa pieaugums līdz 2012. gada vidum būs samērā lēns (to galvenokārt noteiks reāli rīcībā esošo ienākumu kāpuma vājā tendence), bet pēc tam nedaudz paātrināsies. Tiek prognozēts, ka rīcībā esošo nominālo ienākumu kāpumu mazinās nodarbinātības lēns pieaugums un mērens darba samaksas un pabalstu pieaugums, ko ierobežos vairākās euro zonas valstīs ieviesta stingrāka fiskālā nostāja. Lai gan preču cenu agrāko kāpumu negatīvā ietekme kavējusi reāli rīcībā esošo ienākumu palielināšanos, gaidāms, ka preču cenu spiediens mazināsies, tādējādi pakāpeniski veicinot reāli rīcībā esošo ienākumu dinamiku. Paredzams, ka iespēju aplēšu perioda atlikušajā daļā euro zonas uzkrājumu līmenis salīdzinājumā ar pašreizējo līmeni pamatā nemainīsies. Tas atspoguļo gaidas, ka paaugstinātās nenoteiktības un konfidences pavājināšanās augšupvērsto ietekmi uz uzkrājumiem pamatā kompensēs vajadzība samazināt uzkrājumus, lai izlīdzinātu patēriņu, ņemot vērā reālo ienākumu vājo dinamiku. Tā kā nodarbinātības līmenis palielinās tikai pakāpeniski, gaidāms, ka euro zonas bezdarba līmenis 2012. gadā nedaudz palielināsies un pēc tam lēnām samazināsies.

Tiek prognozēts, ka paaugstinātās nenoteiktības apstākļos ilgstoši nelabvēlīgi finansēšanas nosacījumi dažās euro zonas valstīs ierobežos euro zonas privātos nemājokļu ieguldījumus. Paredzams, ka tuvākajā laikā tie nepalielināsies un iespēju aplēšu perioda atlikušajā daļā notiks tikai pakāpeniska atvēršanās. To veicinās eksporta pieaugums, mērena iekšzemes pieprasījuma kāpuma paātrināšanās un relatīvi noturīga peļņitspēja. Gaidāms, ka ieguldījumu mājokļos pieaugums būs vēl lēnāks dažās valstīs notiekošo mājokļu tirgus korekciju dēļ. To atspoguļo arī samērā nelielās mājokļu cenu pārmaiņas. Pieņemts, ka valdības ieguldījumi 2011. un 2012. gadā būtiski samazināsies, bet 2013. gadā tie stabilizēsies sakarā ar vairākās euro zonas valstīs publiskotajām fiskālās konsolidācijas programmām.

Saskaņā ar ārējā pieprasījuma tendenci gaidāms, ka eksporta pieauguma temps īstermiņā palēnināsies, bet 2012. gadā pakāpeniski pieaugs. Paredzams, ka importa kāpuma attīstība būs līdzīga. Kopumā, atspoguļojot nedaudz spēcīgāku eksporta pieaugumu no 2012. gada sākuma, gaidāms, ka iespēju aplēšu periodā neto tirdzniecība pozitīvi ietekmēs IKP ceturkšņa pieaugumu.

1. tabula. Makroekonomiskās iespēju aplēses euro zonai

(gada vidējās pārmaiņas; %)^{1), 2)}

	2010	2011	2012	2013
SPCI	1.6	2.6–2.8	1.5–2.5	0.8–2.2
Reālais IKP	1.8	1.5–1.7	–0.4–1.0	0.3–2.3
Privātais patēriņš	0.8	0.3–0.5	–0.4–0.6	0.0–1.8
Valdības patēriņš	0.5	–0.3–0.5	–0.5–0.7	–0.3–1.3
Kopējā pamatkapitāla veidošana	–0.6	1.6–2.4	–1.6–1.8	–0.5–4.3
Eksports (preces un pakalpojumi)	10.8	5.4–7.2	0.3–6.1	2.1–8.9
Imports (preces un pakalpojumi)	9.2	4.0–5.4	–0.5–5.1	1.7–8.1

1) Reālā IKP un tā sastāvdaļu iespēju aplēsēs izmantoti atbilstoši darbadienu skaitam koriģēti dati. Importa un eksporta iespēju aplēsēs ietverta euro zonas iekšējā tirdzniecība.

2) Dati par euro zonu, t.sk. Igauniju (izņemot SPCI datus par 2010. gadu). 2011. gada vidējās procentuālās SPCI pārmaiņas aprēķinātas, iekļaujot Igauniju euro zonā jau 2010. gadā.

Gaidāms, ka pašreizējā krīze nelabvēlīgi ietekmēs potenciālo izaugsmi, lai gan precīzs šīs ietekmes apjoms tomēr joprojām ir ļoti nenoteikts. Iespējams, ka joprojām vājā aktivitāte arī turpmāk mazinās potenciālo ražošanas apjoma pieaugumu. Tomēr, ņemot vērā vājās izaugsmes perspektīvas, paredzams, ka negatīvā ražošanas apjoma starpība 2012. gadā palielināsies un pēc tam, 2013. gadā, nedaudz samazināsies.

CENU UN IZMAKSU IESPĒJU APLĒSES

Agrāko preču cenu kāpuma un zināmā mērā netiešo nodokļu palielināšanās dēļ paredzams, ka 2012. gada 1. ceturksnī euro zonas kopējā SPCI inflācija saglabāsies virs 2%. Pēc tam gaidāms ievērojams samazinājums. Šī tendence galvenokārt atspoguļo enerģijas cenu ietekmes straujo sarukumu, ko nosaka iepriekšējo naftas cenu kāpumu ietekmes mazināšanās un pieņemums par pakāpenisku jēlnaftas cenu kritumu iespēju aplēšu periodā. Gaidāms, ka pārtikas cenu inflācija sāks sarukt 2012. gada vidū, kad būs pilnībā izpaudusies pašlaik vērojamā ar naftas piegādi saistītā spiediena ietekme. Visbeidzot, paredzams, ka SPCI inflācija (izņemot pārtikas un enerģijas cenas) palielināsies tikai nedaudz, atspoguļojot samērā vāju iekšzemes pieprasījumu un ierobežotas darbaspēka izmaksas. Gaidāms, ka kopējās SPCI inflācijas vidējais līmenis 2011. gadā būs 2.6–2.8%, 2012. gadā – 1.5–2.5% un 2013. gadā – 0.8–2.2%.

Aplūkojot šīs norises sīkāk, ārējais cenu spiediens mazinājies, un gaidāms, ka iespēju aplēšu periodā tas ievērojami saruks, ko galvenokārt noteiks preču cenu stabilizēšanās vai samazinājums. Daļēji saistībā ar lēnāku pasaules tirdzniecības kāpumu un zemāku pasaules inflāciju gaidāms, ka importa deflatora gada pieaugums, kas augstāko līmeni sasniedza 2011. gada sākumā, 2012. gadā strauji saruks un 2013. gadā turpinās nedaudz samazināties. Runājot par iekšzemes cenu spiedienu, gaidāms, ka atlīdzības vienam nodarbinātajam gada pieauguma temps 2012. gada 1. pusgadā palēnināsies, galvenokārt atspoguļojot vienreizējo maksājumu ietekmi 2011. gada 1. pusgadā. Gaidāms, ka atlīdzības vienam nodarbinātajam gada pieauguma temps 2012. gada 2. pusgadā paātrināsies un pēc tam stabilizēsies. Šī tendence atspoguļo kompensējošu faktoru ietekmi. No vienas puses, augšupvērstu spiedienu radītu patēriņa cenu inflācijas agrākais pieaugums. No otras puses, gaidāms, ka ekonomiskās aktivitātes vispārējais atslābums un ilgstoši nelabvēlīgie darba tirgus apstākļi radīs lejupvērstu spiedienu uz darba samaksu. Ņemot vērā samērā augsto patēriņa cenu inflāciju šajā gadā, paredzams, ka reālā atlīdzība vienam nodarbinātajam 2011. un 2012. gadā saruks un pēc tam nedaudz pieaugs. Paredzams, ka vienības darbaspēka izmaksu pieauguma temps nedaudz palielināsies 2012. gadā un pēc tam palēnināsies. Šāda tendence atspoguļo ciklisku darba ražīguma kāpuma mazināšanos 2012. gadā, aktivitātes izaugsmei ievērojami pavājinoties un nodarbinātības līmenim tikai daļēji pielāgojoties, savukārt 2013. gadā gaidāms pieaugums. Kopējam pieprasījumam palielinoties ļoti maz un augot vienības darbaspēka izmaksām, gaidāms, ka peļņas maržu pieaugums saglabāsies zems visu 2011. un 2012. gadu. Tiek prognozēts, ka 2013. gadā, augot aktivitātei, peļņas maržas palielināsies. Gaidāms, ka administratīvi regulējamo cenu un netiešo nodokļu pieaugums būtiski ietekmēs SPCI inflāciju 2011. un 2012. gadā, atspoguļojot vairākās euro zonas valstīs notiekošo fiskālo konsolidāciju. Gaidāms, ka 2013. gadā ietekme būs mazāka, lai gan tas daļēji atspoguļo sīkākas informācijas trūkumu par fiskālajiem pasākumiem minētajā gadā.

SALĪDZINĀJUMS AR 2011. GADA SEPTEMBRA IESPĒJU APLĒSĒM

Salīdzinājumā ar 2011. gada septembra "Mēneša Biļetenā" publicētajām ECB speciālistu makroekonomiskajām iespēju aplēsēm reālā IKP pieauguma diapazons 2011. gadam sašaurināts un 2012. gada diapazons prognozēs pārskatīts un būtiski samazināts. Šīs korekcijas galvenokārt atspoguļo konfidences krituma un sliktāku finansēšanas nosacījumu ietekmi uz iekšzemes pieprasījumu, ko rada paaugstināta nenoteiktība saistībā ar valsts parāda krīzi, un lejupvērstas ārējā pieprasījuma korekcijas. Papildu fiskālie ierobežojumi un stingrāki finansēšanas nosacījumi dažās euro zonas valstīs arī izraisījuši lejupvērstas korekcijas reālā IKP pieauguma prognozēs vidējā termiņā. Attiecībā uz SPCI inflāciju 2011. un 2012. gada iespēju aplēšu diapazons ir koriģēts un paaugstināts. To nosaka augstāku naftas cenu euro izteiksmē augšupvērstā ietekme un lielāks netiešo nodokļu devums. Gaidāms, ka šo faktoru augšupvērstā ietekme ar uzviju kompensēs ar aktivitātes lejupvērsto korekciju saistītās peļņas maržu un darba samaksas kāpuma lejupvērstās korekcijas.

2. tabula. Salīdzinājums ar 2011. gada septembra iespēju aplēsēm

(gada vidējās pārmaiņas; %)

	2011	2012
Reālais IKP – 2011. gada septembris	1.4–1.8	0.4–2.2
Reālais IKP – 2011. gada decembris	1.5–1.7	–0.4–1.0
SPCI – 2011. gada septembris	2.5–2.7	1.2–2.2
SPCI – 2011. gada decembris	2.6–2.8	1.5–2.5

2. ielikums

CITU INSTITŪCIJU PROGNOZES

Pieejamas arī vairākas starptautisko organizāciju un privātā sektora iestāžu sagatavotās prognozes euro zonai. Taču šīs prognozes nav precīzi salīdzināmas cita ar citu vai ar Eurosistēmas speciālistu makroekonomiskajām iespēju aplēsēm, jo tās nav sagatavotas vienā laikā. Turklāt to pieņēmumi par fiskālajiem, finanšu un ārējiem mainīgajiem lielumiem, t.sk. naftas un citu preču cenām, iegūti, izmantojot atšķirīgas (daļēji nenorādītas) metodes. Visbeidzot, dažādās prognozēs izmantotas atšķirīgas metodes datu koriģēšanai atbilstoši darbadienu skaitam (sk. tabulu).

Pašlaik pieejamās citu institūciju prognozes rāda, ka euro zonas reālā IKP pieaugums 2011. gadā būs 1.5–1.6%, 2012. gadā – 0.2–1.1% un 2013. gadā – 1.3–1.6%. Visas šīs prognozes iekļaujas Eurosistēmas speciālistu iespēju aplēšu diapazonos vai ir ļoti tuvu tiem.

Attiecībā uz inflāciju citu institūciju prognozes paredz, ka vidējā SPCI gada inflācija 2011. gadā būs 2.5–2.7%, 2012. gadā – 1.5–1.8% un 2013. gadā – 1.2–1.8%. Visas šīs prognozes iekļaujas Eurosistēmas speciālistu iespēju aplēšu diapazonā vai ir ļoti tuvu tam. Iespēju aplēses 2012. gadam atbilst Eurosistēmas speciālistu iespēju aplēšu diapazona apakšējai daļai.

Euro zonas reālā IKP pieauguma un SPCI inflācijas prognožu salīdzinājums

(gada vidējās pārmaiņas; %)

	Publiskošanas datums	IKP pieaugums			SPCI inflācija		
		2011	2012	2013	2011	2012	2013
SVF	2011. gada septembris	1.6	1.1	1.5	2.5	1.5	1.7
<i>Survey of Professional Forecasters</i>	2011. gada novembris	1.6	0.8	1.6	2.6	1.8	1.8
<i>Consensus Economics</i> prognozes	2011. gada novembris	1.6	0.4	1.5	2.7	1.8	1.8
OECD	2011. gada novembris	1.6	0.2	1.4	2.6	1.6	1.2
Eiropas Komisija	2011. gada novembris	1.5	0.5	1.3	2.6	1.7	1.6
Eurosistēmas speciālistu iespēju aplēses	2011. gada decembris	1.5–1.7	–0.4–1.0	0.3–2.3	2.6–2.8	1.5–2.5	0.8–2.2

Avoti: Eiropas Komisijas ekonomiskās prognozes, 2011. gada rudens; SVF Pasaules tautsaimniecības perspektīvas, 2011. gada septembris; OECD Tautsaimniecības perspektīvas, 2011. gada novembris; *Consensus Economics* prognozes un ECB aptauja *Survey of Professional Forecasters*.

Piezīmes. Gan Eurosistēmas speciālistu makroekonomiskajās iespēju aplēsēs, gan OECD prognozēs uzrādīts atbilstoši darbadienu skaitam koriģēts gada pieauguma temps, bet Eiropas Komisija un SVF gada pieauguma tempu uzrāda, neveicot korekcijas atbilstoši darbadienu skaitam gadā. Citās prognozēs nav norādīts, vai tajās ietvertie dati ir vai nav koriģēti atbilstoši darbadienu skaitam.

© Eiropas Centrālā banka, 2011

Adrese: Kaiserstrasse 29, 60311 Frankfurt am Main, Germany
Pasta adrese: Postfach 16 03 19, 60066 Frankfurt am Main, Germany
Tālrunis: +49 69 1344 0
Fakss: +49 69 1344 6000
Interneta vietne: <http://www.ecb.europa.eu>

Visas tiesības rezervētas.
Atļauta pārpublicēšana izglītības un nekomerciālos nolūkos, norādot avotu.